

უნდა გახმოვანდეს სათაურები და ავტორებიც, რომელთა ნაწარმოებების მიხედვითაც არის ტექსტები. ზოგი ტექსტი იყოს ქალის ხმით, ზოგი - კაცის. ტექსტები, რომლებშიც არის დიალოგები, შესაბამისად შეენაცვლოს სხვადასხვა ხმა.

კავკასია და საქართველო

საქართველო არის კავკასიაში. კავკასია არის რეგიონი და მის გარშემო არის შავი ზღვა, კასპიის და აზოვის ზღვები. კავკასიაში არის საქართველო, აზერბაიჯანი, სომხეთი, ადიღე, დაღესტანი, ინგუშეთი, ყარაჩაი-ჩერქეზეთი, ყაბარდო-ბალყარეთი, ჩრდილოეთ ოსეთი, ჩეჩნეთი, კრასნოდარის და სტავროპოლის მხარეები. კავკასიის დიდი ქალაქებია: თბილისი, ბაქო, ერევანი, კრასნოდარი, გროზნო, სოჭი, ვლადიკავკაზი, სტავროპოლი, მაჰაჩყალა, ნალჩიკი, ქუთაისი...

კავკასიაში არის მაღალი მთები. ზოგ მთაზე ყოველთვის არის თოვლი და ყინული. ასეთი მთებია: იალბუზი (5642 მ), დიხთაუ (5205 მ), შხარა (5068 მ), მყინვარწვერი (5033 მ) და სხვა. კავკასიის დიდი მდინარეებია: მტკვარი, ყუბანი, კუმა, თერგი, რიონი. კავკასიაში ზომიერი და სუბტროპიკული კლიმატია.

საქართველოს ბუნება მრავალფეროვანი, კლიმატი ზოგან სუბტროპიკულია, ზოგან კი – ცივი. საქართველოს ლანდშაფტი ასევე მრავალფეროვანია. აქ არის ზღვა, მთები, ტყეები... საქართველოს დასავლეთით შავი ზღვაა, ჩრდილოეთით კი – კავკასიონი. კავკასიონი არის მაღალი მთების სისტემა.

საქართველო მდიდარია წყლებით. აქ ბევრი დიდი და პატარა მდინარე არის. დასავლეთ საქართველოს დიდი მდინარეებია: რიონი, ენგური, ჭოროხი, ყვირილა, ცხენისწყალი. აღმოსავლეთში არის მტკვარი, არაგვი, ქსანი, თერგი, ალაზანი, იორი.

საქართველოში არის ტბებიც: ბაზალეთი, რინა, ფარავანი, პალიასტომი, კუმისი, ტაბანყური, აბული და სხვა.

საქართველო არის საპარლამენტო რესპუბლიკა.

საქართველოს დედაქალაქია თბილისი.

ამინდი საქართველოში

ნინო მაჭავარიანი მეტეოროლოგიურ ცენტრში მუშაობს. იგი სინოპტიკოსია. ორი დღის წინ მას ტელევიზიის მენეჯერმა სთხოვა: წაიკითხეთ ინფორმაცია ამინდის პროგნოზის შესახებ.

მან ძალიან სერიოზულად მოამზადა პირველი გადაცემა, ელევანტურად ჩაიცვა და რამდენჯერმე სარკის წინ წაიკითხა თავისი ტექსტი:

„გუშინ მთელ საქართველოში ცივი ამინდი იყო. დღეს ცივი ჰაერი შემოვა კასპიის და შავი ზღვის მხრიდან, ამიტომ კიდევ უფრო აცივდება. უმეტესად ღრუბლიანი ამინდი იქნება და ზოგან მოვა თოვლიც. ხვალ იქნება ნისლიც.“

დასავლეთ საქართველოში მოვა თოვლი. ჰაერის ტემპერატურა სოხუმში და ზუგდიდში +1 გრადუსი, ქუთაისში და ბათუმში +3 გრადუსი, ფოთში +2 გრადუსი იქნება. აღმოსავლეთ საქართველოში იქნება ნისლიანი, მოლრუბლული და თოვლიანი ამინდი.

საქართველოს სხვა ქალაქებში ხვალ ასეთი ტემპერატურა იქნება: ცხინვალში და ახალციხეში -5 გრადუსი, ხაშურში -2 გრადუსი, თელავში -1 გრადუსი და რუსთავში +1 გრადუსი.

თბილისში ხვალ ცივი, მაგრამ უღრუბლო და მზიანი ამინდი იქნება: ჰაერის ტემპერატურა ღამით -6 გრადუსი და დღისით +1 გრადუსი.

ტელემეაურობებს ძალიან მოეწონათ ახალი სინოპტიკოსი.

ახლა ნინო ყოველდღე დიდი სიამოვნებით ამზადებს ინფორმაციას ამინდის პროგნოზის შესახებ.

დასვენება საქართველოში

საქართველოში დასვენება კარგია ზამთარშიც და ზაფხულშიც. აქ მთაც არის და ზღვაც. ამიტომ საქართველოში არის მთის და ზღვის კურორტები.

გუდაური და ბაკურიანი ზამთრის კურორტებია. გუდაური თბილისიდან 120 კილომეტრის იქით არის. ბაკურიანი დედაქალაქიდან უფრო შორს არის. ამ ადგილებში ზამთარში ძალიან ცივა, ხშირად არის თოვლი და მზე ერთად. ზამთრის სეზონი დეკემბრიდან აპრილამდეა.

საქართველოს შავი ზღვის კურორტებია: ბათუმი, ქობულეთი, ურეკი, გონიო, გრიგოლეთი... იქ კარგად შეიძლება დასვენება ზაფხულში და შემოდგომაზე. ზღვის სეზონი საქართველოში არის ივნისიდან ოქტომბრამდე.

თბილისი, 22.10.2014

წერილი საქართველოდან

ჩემო სიბილა,

ხომ იცი საქართველოდან გწერ. მე აქ ყველაფერი მომწონს: ხალხი, ცეკვები, სიმღერები, საჭმელები, მუზეუმები... ამინდიც კარგია: მზიანი და თბილი. მე და ჯორჯი კახეთში ვიყავით. აი, კახეთის ფოტოები. ქართველებს ძალიან უყვართ სტუმარი, ჩვენ ერთი კახელის ოჯახში დავლიეთ ღვინო.

მე ძალიან მომწონს ჩურჩხელები. ელენმა ჰკითხა კახელ კაცს:

- ეს სანთელია?

ჯორჯმა უთხრა ელენს:

- არა, ეს ხილია.

კაცმა გაიცინა და გვითხრა:

- ეს არის ნიგოზი, ამოვლებულია ყურძნის წვენის ფაფაში. ამ ფაფას თათარა ჰქვია. მერე ჩურჩხელებს მზეზე კიდებენ.

ჩვენ ვნახეთ თელავი - კახეთის რეგიონის ერთ-ერთი დიდი ქალაქი. იქ არის მეფე ერეკლეს მუზეუმი და რეზიდენცია, ვიყავით პატარა და ლამაზ ქალაქ სიღნაღში, მერე წავედით ალავერდში. ეს არის მე-11 საუკუნის ტაძარი.

ჩვენ ასევე ვნახეთ ქართული ფოლკლორული ცეკვის ანსამბლი. მოცეკვავეები იყვნენ ნაციონალური ტანსაცმლით.

მე ფოტოალბომს ვაკეთებ საქართველოზე და მალე ნახავ ყველა ფოტოს.

შენი ტობიასი

ჩემი სოფელი

ბევრი კარგი სოფელი არსებობს. ვიცი, რომ კიდევ უფრო კარგი სოფლებიც არის, მაგრამ ვფიქრობ, რომ ჩემს სოფელზე უკეთესი არც ერთი არაა. ის გაზაფხულზე ძალიან ლამაზია. იქ ყველაფერი მწვანეა. მენატრება ჩემი სოფლის ლამაზი ბუნება, სუფთა ჰაერი, მიწის სუნი წვიმის შემდეგ... ზოგჯერ ახლაც მესმის ჩიტების, მამლების, ქათმებისა და ძაღლების ხმა... მე მინდა ხის ქვეშ ჰამაკში ყოფნა და წიგნების კითხვა.

აპრილში ვიყავი სოფელში და ახლა ბევრი სურათი მაქვს: ბებიის და პაპის სახლი, ძველი ეკლესია, წყარო, ლურჯი ცა და სოფლის გოგო-ბიჭები.

ჩვენს სოფელში ბევრი ხილია: ბალი, ალუბალი, ვაშლი, ატამი, მსხალი და ყურძენი.

მე ძალიან მიყვარს ჩემი სოფელი, ბებია და პაპა. ჩვენს სოფელს ახალი სამსართულიანი სკოლა აქვს. აქ 300 მოსწავლე სწავლობს. გაკვეთილები 9 საათიდან 2 საათამდეა. მოსწავლეები სკოლაში მთელი დღე არიან: დილის 9 საათიდან საღამოს 7 საათამდე. ისინი იქ სწავლობენ გაკვეთილებს და წერენ დავალებებს მეორე დღისთვის. დღის მეორე ნახევარში მათ სპეციალური მასწავლებელი ჰყავთ. ეს ძალიან კარგია მშობლებისთვის იმიტომ, რომ ისინი მუშაობენ.

სკოლაში არის კარგი სტადიონი, პატარა აუზი, ბიბლიოთეკა, სასადილო ოთახი. მოსწავლეებს კვირაში ორჯერ აქვთ სპორტის გაკვეთილები. სკოლაში არის ფეხბურთის და კალათბურთის გუნდები, მოსწავლეებს შეუძლიათ ჭადრაკის თამაში, ცურვა. აქ ასევე არის მათემატიკის, ქიმიის, ფიზიკის, ბიოლოგიის, ქართული ცეკვის და სიმღერის წრეები. ბავშვებს ძალიან მოსწონთ ხატვის გაკვეთილი. ისინი ბევრ სურათს ხატავენ და ხშირად აქვთ გამოფენა. წლის ბოლოს მოსწავლეები წერენ ტესტებს. ბავშვებს უყვართ სკოლა და სკოლის მასწავლებლები.

ჩვენს სოფელში ახალი საავტოო ცენტრიც არის. ის ღიაა დილის 8 საათიდან საღამოს 10 საათამდე. აქ იყიდება ტანსაცმელი, ფეხსაცმელი, წიგნები, კომპიუტერები, საოჯახო ნივთები, საჭმელი, სასმელი, ბოსტნეული და ხილი. აქ არის ბევრი ქართული პროდუქცია, ასევე უცხოურიც. მაღაზიებში არის ფრანგული, გერმანული, იტალიური, ინგლისური, ესპანური, ბერძნული, პოლონური, თურქული ტანსაცმელი და ფეხსაცმელი. კარგია რუსული და ბულგარული გასტრონომიული პროდუქტები. საოჯახო ნივთები არის ლიტვიდან, ლატვიიდან, ესტონეთიდან და უნგრეთიდან.

სავაჭრო ცენტრში არის სათამაშო ადგილი ბავშვებისთვის, კაფე-რესტორანი. ხალხი საუბრობს, სადილობს და ვახშობს. სავაჭრო ცენტრში სხვა სოფლებიდან მოდის ავტობუსი, მიკროავტობუსი და ტაქსი. აქ კარგი პროდუქციაა და ყველა კმაყოფილია.

ჩვენს სოფელს ახალი ბაზარი აქვს. ამ ბაზარში ბევრი კომფორტული მაგიდაა. მაგიდებზე ბევრია ხილი და ბოსტნეული, ხორცი, ყველი, კვერცხი, თევზი, ხილის წვენი და მინერალური წყალი. ბაზარში ყიდიან ყვავილებს.

ხილის გამყიდველი ამბობს:

– ჩვენ ძალიან გვიხარია, რომ ჩვენს სოფელში ასეთი კარგი და ლამაზი ბაზარია.

– აქ ყველაფერის ყიდვა შეგვიძლია, თანაც უფრო იაფად, ვიდრე თბილისის სუპერმარკეტებში. ჩვენ გვიყვარს ჩვენი სოფელი და ახალი ბაზარი, – ამბობს მეორე ქალბატონი.

ბაზრის დირექტორმა თქვა:

– სოფელში კარგი გზა არის და სხვა სოფლებიდანაც მოაქვთ პროდუქტები. ჩვენს ბაზარში ყოველთვის ახალი პროდუქტები არის.

თბილისის პანორამა

თბილისი საქართველოს დედაქალაქია. თბილისში არის მდინარე მტკვარი. მტკვარზე ბევრი ძველი და ახალი ხიდია. თბილისში არის კუს ტბა, ლისის ტბა, თბილისის ზღვა. თბილისის სამხრეთით მთაწმინდაა. მთაწმინდაზე არის პარკი. იქიდან მთელი თბილისის პანორამას დაინახავ.

ლეგენდა თბილისზე

თბილისი საქართველოს დედაქალაქია მეხუთე საუკუნიდან. ამ დროს მეფე იყო ვახტანგ გორგასალი.

არის ასეთი ლეგენდა: ვახტანგ გორგასალი ტყეში ნადირობდა. მან იქ ნახა თბილი წყაროები, მოეწონა ის ადგილი და თქვა: აქ იქნება დედაქალაქი. სიტყვა „თბილისი“ „თბილიდან“ მოდის. აქ ახლაც არის გოგირდის თბილი წყალი და გოგირდის აბანოები. გოგირდის წყაროების ტემპერატურაა +37° ზამთარშიც და ზაფხულშიც. ტურისტებს ეს ადგილი ძალიან უყვართ.

თბილისის მუზეუმები

თბილისში ბევრი მუზეუმი: საქართველოს მუზეუმი, ხელოვნების მუზეუმი, ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმი, საქართველოს თეატრის, მუსიკის, კინოს და ქორეოგრაფიის მუზეუმი, ფულის მუზეუმი, თოჯინების მუზეუმი, ეთნოგრაფიული მუზეუმი ღია ცის ქვეშ...

თბილისის თეატრები

თბილისი ქართული კულტურის ცენტრია. აქ ბევრი თეატრია: შოთა რუსთაველის სახელობის თეატრი, კოტე მარჯანიშვილის სახელობის თეატრი, ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის თეატრი, მუსიკისა და დრამის თეატრი, გრიბოედოვის სახელობის რუსული თეატრი, პანტომიმის თეატრი, თოჯინების თეატრითოჯინა; თოჯინების თეატრი, მარიონეტების თეატრი, თითების თეატრი, ხელის ჩრდილების თეატრი და სხვა.

პანტომიმის თეატრი. პანტომიმა უსიტყვო სპექტაკლია: პლასტიკით, ჟესტით და მიმიკით. პანტომიმა დიდი ხნის წინ იყო ძველ ეგვიპტეში, ჩინეთში, საბერძნეთში, რომში და ბევრ სხვა ქვეყანაში.

XX საუკუნეში პანტომიმის ცნობილი ოსტატი იყო ინგლისელი ჩარლი ჩაპლინი, შემდეგ – ფრანგები: ჟან ლუი ბარო და მარსელ მარსო.

საქართველოში 1963 წელს ამირან შალიკაშვილმა შექმნა პანტომიმის თეატრი. ის იყო თეატრის პირველი რეჟისორი. პანტომიმის თეატრის სპექტაკლებია: „ესეც ასე“, „ქუჩის სურათები“, „ქალის ცხოვრება“, ევრიპიდეს ტრაგედია „ელექტრა“, „ფიროსმანი – მეფე“, „დონ ჟუანი“, „შექსპირის სონეტები“, „ქრისტე“, „ტერენტი გრანელი“, „ბლეფი“.

თეატრს გასტროლები ჰქონდა რუსეთში, უკრაინაში, საბერძნეთში, გერმანიაში, პოლანდიაში, ესპანეთში, პოლონეთში. მან მიიღო ბევრი პრემია და დიპლომი.

1980 წლიდან თბილისში არის **მარიონეტების თეატრი**. ის ძველ თბილისშია, შავთელის ქუჩაზე. თეატრის მთავარი რეჟისორია რევაზ გაბრიაძე. თეატრს ბევრი კარგი სპექტაკლი აქვს: „ალფრედი და ვიოლეტა“, „მარშალ დე ფანტიეს ბრილიანტი“, „ჩვენი გაზაფხულის შემოდგომა“. მარიონეტების თეატრი ხშირად დადის გასტროლებზე.

ერთხელ გაბრიაძემ თქვა: მინდა თეატრში კაფე და დარბაზში – ყავის არომატი. მართლაც, 1988 წელს თეატრის გვერდით გაიხსნა კაფე. მისი ინტერიერის დიზაინი რევაზ გაბრიაძისაა: ჭერი, იატაკი, კედლები, სურათები, აფიშები, სკულპტურები, მაგიდები, სკამები და ფარდებიც კი. იქ კამერული სიტუაციაა და კაფეს ყოველთვის ბევრი სტუმარი ჰყავს.

ძალიან ორიგინალური და საინტერესოა **ხელის ჩრდილების თეატრი** „ბუდრუგანა“. ეს თეატრი შექმნა რეჟისორმა და მსახიობმა გელა კანდელაკმა 1982 წელს თბილისში. მათ სპექტაკლები აქვთ თბილისის შოთა რუსთაველის სახელობის აკადემიური თეატრის მცირე სცენაზე.

ხელის ჩრდილების თეატრი არის საბალეტო და საოპერო ხელოვნების, პანტომიმის, ანიმაციის და კლასიკური დრამატული თეატრის სინთეზი. მისი სპექტაკლებია: „წელიწადის ოთხი დრო“, „რა საოცარი დღეა“, ერთი ჯაზური პიესა, დუეტი მოცარტის ოპერიდან „პაპაგენა და პაპაგენო“ და სხვა.

თეატრი იყო ბევრ საერთაშორისო ფესტივალზე საფრანგეთში, გერმანიაში, ამერიკაში, თურქეთში, უკრაინაში, სომხეთში, აზერბაიჯანში, ინდონეზიაში და ირანში. მას გასტროლები ჰქონდა გერმანიაში (ბერლინი, დრეზდენი, მიუნხენი) და ლიტვაში (ვილნიუსი, კაუნასი, კლაიპედა...).

1998 წელს ბათუმში, ხელოვნების სტუდიაში, შეიქმნა მსოფლიოში პირველი **თითების თეატრი**. ეს იყო რეჟისორ ბესო კუპრეიშვილის იდეა. დღეს მსახიობები თბილისში, მარჯანიშვილის სახელობის თეატრში, მუშაობენ. ისინი თითებით ასრულებენ ნეტყებს.

მათი პირველი სპექტაკლი იყო „ექსტრავაგანსა“. საინტერესოა შექსპირის „ჰამლეტი“ და ჯოაკინო როსინის ოპერა. თეატრი იყო 22 ფესტივალზე უცხოეთში, გასტროლები ჰქონდა ევროპის, აზიის და აფრიკის 15-ზე მეტ ქვეყანაში. თითების თეატრი არის ექსტრავაგანტური და ორიგინალური კამერული თეატრი.

თბილისის ბაღები და პარკები

თბილისში ბევრი ლამაზი ბაღი და პარკია. აი, ზოგიერთი: ბოტანიკური ბაღი, ვაკის პარკი, ვერის ბაღი, მთაწმინდის პარკი, ზოოლოგიური პარკი, მუშტაიდის ბაღი, 9 აპრილის ბაღი...

ბოტანიკურ ბაღში არის საქართველოსა და მსოფლიოს სხვადასხვა რეგიონის ფლორის კოლექციები, კავკასიის უნიკალური მცენარეები, ტროპიკული ორანჟერეა და „წითელი წიგნის“ მცენარეები. ბოტანიკურ ბაღში არის მდინარე წავკისისწყალი. მდინარეზე რამდენიმე ხილია. ყველაზე ლამაზი ხიდი სულ ზემოთაა. ბოტანიკური ბაღი 128 000 ჰექტარია. ბოტანიკურ ბაღს სხვადასხვა შესასვლელი აქვს. ერთი შესასვლელი არის ნარიყალას ციხის ქვევით. ნარიყალას ციხე ბოტანიკურ ბაღს და გოგირდის აბანოებს შორის არის.

ვაკის პარკს რამდენიმე შესასვლელი აქვს. ჩრდილოეთით პარკს აქვს ფართო კიბე. ეს პარკის ცენტრალური შესასვლელია. მის პირდაპირ დიდი შადრევნებია. ვაკის პარკში არის საბავშვო ქალაქი, ღია კინოთეატრი, კაფეები, ბარები, რესტორანი, სტადიონი...

ვერის ბაღი არის ნიკო ნიკოლაძის და მერაბ კოსტავას ქუჩებს შორის. ბაღში არის ლურჯი მონასტერი და იოანე ღმრთისმეტყველის ეკლესია. ვერის ბაღში არის სპორტული კომპლექსი – სპორტული დარბაზი კალათბურთის და ფრენბურთისთვის, ჩოგბურთის მოედნები, ჭადრაკის სასახლე, ალპური კლუბი, პენსიონერთა ჭადრაკის კლუბი...

ზოოლოგიური პარკი არის მდინარე ვერეს ხეობაში. ეს არის ბავშვების საყვარელი ადგილი. პარკში არის კავკასიური ფაუნა და ბევრი ატრაქციონი.

მუშტაიდის ბაღში აშენდა მსოფლიოში ერთ-ერთი პირველი საბავშვო რკინიგზა 1935 წელს. ბაღის ტერიტორიაზე იყო კავკასიის აბრეშუმის სადგური. დღეს კი პარკთან ახლოს არის აბრეშუმის მუზეუმი.

9 აპრილის ბაღი არის თბილისის ცენტრალურ ნაწილში, რუსთაველის პროსპექტის ჩრდილო-აღმოსავლეთით. ბაღის ტერიტორიაზე დგას ცნობილი ადამიანების სკულპტურული ძეგლები. ბაღს ორ ნაწილად ყოფს რეზო თაბუკაშვილის ქუჩა. რეზო თაბუკაშვილი იყო საზოგადო მოღვაწე, მან თარგმნა შექსპირის სონეტები ქართულ ენაზე. ბაღის ქვედა ნაწილში დგას პოეტ გიორგი ლეონიძის ძეგლი. ქვედა პარკი გიორგი ლეონიძის სახელობისაა. ბაღის ზედა ნაწილში არის ქაშუეთის ეკლესია და ეროვნული გალერეა. აქვე დგას ცნობილი მხატვრის – ლადო გუდიაშვილის – ძეგლი.

თბილისი - ინტერნაციონალური ქალაქი

თბილისი ინტერნაციონალური ქალაქია. აქ არიან ქართველები, ებრაელები, სომხები, აზერბაიჯანელები, რუსები, ბერძნები, ქურთები... თბილისში ტრადიციულად სხვადასხვა კონფესიის ადამიანები ცხოვრობენ: ქრისტიანები, მუსლიმანები, იუდეველები. ქართველების დიდი ნაწილი მართლმადიდებელი (ორთოდოქსი) ქრისტიანია და თბილისში ბევრი

მართლმადიდებლური ეკლესიაა. აქ ასევე არის კათოლიკური, ლუთერანული, ბაპტიტური, გრიგორიანული ეკლესიები, სინაგოგა, მეჩეთი.

ორი მელა

(ოტია იოსელიანის მიხედვით)

ერთი მელა შეხვდა მეორეს.

- გამარჯობა, დაო!
- გაგიმარჯოს, დაიკო!
- როგორა ხარ?
- როგორც შენ. შენ როგორა ხარ?
- როგორც შენ.
- მშიერი ხარ თუ მაძლარი?
- მშიერიც ვარ და მაძლარიც, შენ?
- მეც – მაძლარიც და მშიერიც.
- როგორაა საქმე?
- კარგადაც და ცუდადაც. შენი...
- ასევე, ცუდადაც და კარგადაც.
- შენიანები როგორ არიან?
- რა ვიცი, ხან ასე, ხან ისე. შენიანები?..
- ისინიც ხან ისე, ხან ასე.
- საით მიდიხარ?
- საითაც თვალები ხედავს. შენ, საით?
- საითაც თვალები წავა.

ვერც ერთმა ვერ გაიგო ვერც ერთმანეთის ამბავი, ვერც ქვეყნის. ასე წავიდნენ.

შეკითხვები სიყვარულის შესახებ

(გოდერძი ჩოხელის მიხედვით)

* * *

- ბოდიში, თქვენი სახელი?
- გოჩა.
- გვარი?
- ჩოფიკაშვილი.
- რამდენი წლისა ხარ, გოჩა?
- თექვსმეტის.
- შეყვარებული თუ გყავს?
- შეყვარებული?
- ჰო, რა იყო, რატომ იცინი?

- რა ვიცი, აბა!
- რა ჰქვია?
- ვის?
- შენს შეყვარებულს.
- არ ვიცი.
- როგორ, სახელი არ იცი?
- არა, მხოლოდ ერთხელ ვნახე და ისიც შორიდან.
- როგორ ფიქრობ, რა არის სიყვარული?
- რა ვიცი, აბა! მე მგონი, ამ დროს ადამიანს ყოველთვის უნდა მისი ნახვა.

* * *

- მართა პირველი.
- ოჰო! რა ლამაზი სახელი და გვარი გაქვთ!
- მართლა?!
- ძალიან მომწონს.
- უი, დიდი მადლობა.
- მართა, სიყვარულის შესახებ რამდენიმე კითხვას უპასუხებთ?
- უი, რას ამბობთ, მე ძალიან მიყვარს ამ თემაზე საუბარი.
- მაშინ მითხარით, გიყვართ ვინმე?
- არა, მე ოჯახი მაქვს და ქმარი მყავს!

* * *

- რომელ კლასში ხარ, ლადო?
- მეოთხეში.
- რა ნიშნები გყავს?
- რა ვიცი!
- შენმა კლასელმა გოგომ მითხრა, რომ ორები გაქვს. მართლა?
- ორები კი არა, ისა.
- აბა, რა ნიშნები გყავს?
- ხუთები, ოთხები და ხანდახან სამები.
- რა გვარი ხარ?
- ნიკლაური.
- შეყვარებული ხომ გყავს?
- შეყვარებული არა, ისა!
- მე რომ მითხრეს, ჰყავსო?
- არა.
- შენს კლასში სწავლობს?
- ვინა?

- ის გოგო, შენ რომ გიყვარს.
- არავეინ არ მიყვარს.
- მე რომ მითხრეს?
- რა გითხრეს?
- ლაღოს ის გოგო უყვარს, კლასში მის უკან რომ ზისო.
- უკან კი არა, წინ ზის, – თქვა ლაღომ, სახე სულ წითელი ჰქონდა.

* * *

- მე და სიყვარული? ეგ ასაკი უკვე გავიდა.
- რა ასაკი?
- აი, კაცი რომ ფიქრობს, სიყვარული მართლა რომ არის.
- თქვენ გინდათ თქვათ, რომ...
- დიახ, დიახ, აღრეც ვფიქრობდი, რომ არსებობდა, მაგრამ ეს ყველაფერი ბავშვობის ილუზიები იყო.
- მერე როგორ მიხვდით, რომ არ არსებობს?
- სულ უბრალოდ. სკოლა რომ დავამთავრეთ, მერე ინსტიტუტში ვსწავლობდი, ის ჯარში წავიდა.
- მერე?
- მერე მე გავთხოვდი.
- რატომ, არ გიყვარდათ?
- ჰმ, შენ რა ჩემი ქმარივით ლაპარაკობ?
- მაინც?
- გიყვარს, არ გიყვარს, გიყვარვარ, არ გიყვარვარ, აქ სიტყვები კი არა, მთავარია უბრალო გაგება?
- მაინც რა არის ეს უბრალო გაგება?
- მე მგონი, ბევრი რამ. რატომ მეკითხება სად ვიყავი, გვიან რატომ მოვედი. ეს ხომ მარტივი რამეა, არა?
- რა ვიცო.
- ხომ გითხარი?
- რა მითხარით?
- ჩემი ქმარივით ლაპარაკობთ.
- შერიგება არ გინდათ?
- ვისთან, იმასთან?!..
- და კიდევ ერთი კითხვა: მაგალითად, ის ბიჭი შეგხვდათ და ძველი სიყვარულის გახსენება გთხოვათ, მერე?
- ვისზე ამბობთ?
- თქვენს კლასელზე, ალბათ უკვე ჩამოვიდა ჯარიდან.

- ააა, გოჩაზე ამბობთ? ის შემხვდა, რომ გაიგო ქმართან არ ვცხოვრობდი. მითხრა, რომ ვუყვარვარ, უჩემოდ არ შეუძლია...
- მერე რა უთხარი?
- უთხარი, რომ ვიფიქრებ. იმ დღეს იანვრის ოცდაცხრა რიცხვი იყო. ვთქვით, რომ ოცდაცხრა თებერვალს შევხვდებით. ერთმანეთს და მაშინ ვეტყვი ჩემს პასუხს. მისამართი არ უთხარი, მან ძველი მისამართი იცოდა, ჩვენ კი სხვაგან გადავედით. მოკლედ, ყველას ვთხოვე:
- არავის არ უთხრათ ჩემი ახალი მისამართი.
- რატომ?
- იმიტომ, რომ მაინტერესებს, ადრე მართლა მიყვარდა თუ არა. არ მინდოდა მანამდე შეხვედრა, გაიგე?
- მერე?
- თებერვალი ოცდაცხრით კი არა, ოცდარვით იყო.
- და ველარ შეხვდით?
- მე ოცდარვა თებერვალსაც მივედი და პირველ მარტსაც.
- არ მოვიდა?
- არა... მერე შემხვდა და იცი, რა მითხრა? ბოდიში, ოცდაცხრა თებერვალს ისეთი საქმე მქონდა, რომ ვერ მოვედი... მაშინ მივხვდი, რომ ეს ყველაფერი ბავშვობა იყო.
- და სიყვარულის აღარ გჯერათ?
- არა...
- და მაინც როგორი სიყვარული გინდათ?
- რა თქმა უნდა, ერთმანეთის გაგება რომ იყოს, ისეთი.

* * *

- ბებო?
- რაო, შვილო?
- სიყვარული რა არის?
- სიყვარული არა ხარ, ჩემო საყვარელო?

* * *

- ჩემი სახელია აპოლონი.
- გვარი?
- მღებრიშვილი.
- სად მუშაობ?
- იქ.
- სად იქ?
- რად გინდათ?
- სიყვარულისთვის სიცოცხლეზე უარს იტყვით?

– ვინა? მევე ქალისთვის, კაცო?! სიყვარული რაღა არის, რომ მისთვის სიცოცხლეზე უარი თქვას კაცმა.

* * *

ბოლო კითხვა, მაგრამ ბოლო რატომ? განა წინა პასუხებიდან რამე გაიგეთ? სიყვარულის შესახებ ხომ იმდენი კითხვა არსებობს, რამდენი ადამიანიც არის ქვეყანაზე. ალბათ ყველა პასუხი მართალი იქნება ამ შეკითხვაზე: რა არის სიყვარული. მართალიც არის.

ყველამ უპასუხეთ ამ შეკითხვას:

– რა არის სიყვარული, როგორია იგი და გინდათ თუ არა ცხოვრება სიყვარულის გარეშე.

ამით ისევ გაგრძელდება ჩვენი მოთხრობა...

და თუ ვინმე მაინც იკითხავს:

– აბა, არსებობს სიყვარული?

ამაზე მხოლოდ ერთი პასუხი არსებობს: სიყვარულს დამტკიცება არ უნდა. იგი თვითონ მტკიცდება იქ, სადაც არის!

ატამს კურკა აქვს?

(გოვა კიკილაშვილის მიხედვით)

არჩილა და აპალონა ჩვენს სოფელში ცხოვრობდნენ. ადრე ვფიქრობდი – ორივე გოლიათი იყო. სიმაღლე: ორ-ორი მეტრი, წონა: თითო – 120 კილოზე მეტი. ისინი 15-16 ლიტრ ღვინოს სვამდნენ, თან ერთ ბატკანსაც ჭამდნენ. არჩილას და აპალონას უყვარდათ ქეიფი. ისინი ხშირად სვამდნენ საქართველოს სადღეგრძელოს და ბევრ რამეს ამბობდნენ სამშობლოს შესახებ.

არჩილას და აპალონას ეცვათ ფართო შარვლები და ჩექმები. ისინი დიდები და კეთილები იყვნენ. მათ ძალიან უყვარდათ ხუმრობა.

ერთხელ აპალონამ არჩილაზე მეტი ღვინო დალია. არჩილა მივიდა მასთან თავისი ძველი მანქანით.

– ბიჭო, აპალონ, ხომ იცი, ღამე სოფელში წვიმა იყო და ჩემს ბაღში ატამი გაფუჭდება. წავიდეთ და მოვკრიფოთ.

– კარგი, ოღონდ ერთი ვედრო შენი იქნება, ერთი – ჩემი! – უთხრა აპალონამ.

ბაღში შევიდნენ. არჩილამ უთხრა აპალონას:

– აპალონ, მე ხეზე ავალ, მოვკრეფ ატამს, ჩავანყობ ვედროებში და მოგანოდებ. გუშინ საღამოს შენ ბევრი დალიე... თან ჩემზე ათი კილოთი მეტი ხარ, ხე მოტყდება.

არჩილა ხეზე ავიდა, ვედროები თან ჰქონდა და ნელ-ნელა კრეფდა. ქვემოთ მკვახეებს დებდა, თან ლაპარაკობდა. ასე გაავსო ერთი ვედრო და აპალონას მიაწოდა. შემდეგ მეორე ვედრო გაავსო. შარვლის ჯიბეებშიც ჰქონდა ხუთ-ხუთი ატამი. ძირს ჩამოვიდა და აპალონას ვედროს ჩახედა. ის ცარიელი იყო, მიწაზეც ვერ დაინახა ხილი. აპალონას შეხედა, – ის იჯდა და თვალები დახუჭული ჰქონდა.

– ბიჭო, აპალონ, ატამი სადაა? – ჰკითხა არჩილამ.

- რა ატამი, კაცო? რომელი ატამი?! – უთხრა აპალონამ და ატმის ფოთლებში შემოსულ მზის სხივებს შეხედა.
- ბიჭო, კურკა მაინც სადაა? – უთხრა არჩილამ.
- იი, ატამს კურკა აქვს? – თქვა აპალონამ ღიმილით.

1. ქართული იგავები

მეფე და შვილები

იყო ერთი მეფე. მას ჰყავდა ოცდაათი ვაჟი. სიკვდილის წინ მეფემ შვილებს უთხრა:

- მოიტანეთ ოცდაათი ისარი!

შვილებმა ისრები მოიტანეს. მეფეს უნდოდა ისრების ერთად დამტვრევა, მაგრამ ვერ დაამტვრია. შემდეგ მეფემ ყველა ისარი ცალ-ცალკე აიღო და ადვილად გატეხა.

მეფემ უთხრა შვილებს:

- ოცდაათი ისარი ერთად ვერ დავამტვრიე. ცალ-ცალკე კი ყველა გავტეხე! თქვენც ასე ხართ: ერთად უნდა იყოთ და მტერი ვერ დაგამარცხებთ.

მეფე და მხატვარი

ერთი ქვეყნის მეფეს მხოლოდ ერთი თვალი ჰქონდა. მას ჰყავდა ჭკვიანი მხატვარი. მეფეს ის არ მოსწონდა და უნდოდა მისი დასჯა.

ერთხელ მეფემ უთხრა მხატვარს:

- აბა, დამხატე!

მხატვარმა ითიქრა:

- ახლა მოვიდა ჩემი სიკვდილის დღე: ერთი თვალით დავხატავ, მეტყვის: ეს როგორ გაბედე?! ორივე თვალთ დავხატავ, იტყვის: ეს მე არა ვარ!

ბოლოს ეს მოიფიქრა: დახატა მეფე ნადირობის დროს, ის ირემს ესროდა. თოფი ჰქონდა ბრმა თვალთან, რომელიც დახუჭული იყო.

მხატვარმა ეს ნახატი მეფეს მიაჩვენა. მეფეს მოეწონა ნადირობის სცენა და ჭკვიანი მხატვარი არ დასაჯა.

სოფლის მშენებლები

ძალღი და მამალი მეგობრები იყვნენ, მამალმა უთხრა ძალღს:

- ნახე, რა კარგი ადგილია! მე მინდა აქ სოფლის აშენება!

ძალღმა თქვა:

- კი, კარგი ადგილია! აქ სოფლის აშენება კარგი იდეაა! მეც მინდა შენი დახმარება. როგორ დავიწყოთ შენება?

– ეს ხომ ძალიან ადვილია, ჩემო მეგობარო! შენ დაიწყე ყეფა, მე დავიწყებ ყივილს და სოფელსაც ავაშენებთ.

ისინი წავიდნენ ტყეში. ძალღმა დაიწყო ყეფა და დაიღალა. მამალმა დაიწყო ყივილი. მელამ მისი ხმა გაიგონა, მივიდა და მამალს ჰკითხა:

- მამალო, რას აკეთებ?

მამალმა უთხრა:

- სოფელს ვაშენებ.

მელამ უთხრა:

– ამ სოფელში მეც მინდა სახლის აშენება. სად დავიწყო აშენება?

მამალმა უპასუხა:

– ჩვენი უფროსი ძაღლია. მას ჰკითხე.

მელა ძაღლთან მივიდა და უთხრა:

– ადექი, სახლის ადგილი მინდა!

ადგა ძაღლი, დაიწყო მელას კბენა. მელა გაიქცა. ძაღლი გაეკიდა, მისი ყეფა ირგვლივ ისმოდა.

მელა პატარა მთაზე ავიდა და იქიდან დაუძახა ძაღლს:

– მე ხომ სულელი ვარ, მაგრამ თქვენც არ ხართ ჭკვიანი მშენებლები: ასე სოფელს ვერ ააშენებთ!

ყველაზე ტკბილი და ყველაზე მწარე

ერთმა მეფემ უთხრა თავის ვეზირს:

– ყველაზე ტკბილი საჭმელი მინდა.

წავიდა ვეზირი, იყიდა ენა, შენვა და მეფეს მიართვა. მას ძალიან მოეწონა

ენა და ვეზირს უთხრა:

– ახლა წადი და ყველაზე მწარე საჭმელი მოიტანე ჩემთვის!

წავიდა ვეზირი, ისევ ენა იყიდა, მოხარშა და მეფეს მიართვა.

მეფემ ჰკითხა:

– მწარე გთხოვე და ენა მოიტანე, ტკბილი გთხოვე და ისევ ენა მოიტანე?!

ვეზირმა უპასუხა:

– ქვეყანაზე ენა არის ყველაზე ტკბილიც და ყველაზე მწარეც.

კაცი და კაკლის ხე

იყო ერთი კაცი. ის მთაში ცხოვრობდა. პირველად ჩამოვიდა მთიდან ბარში. მან დაინახა ძალიან ლამაზი ბაღი და შევიდა. იქ ნახა ბევრი ხილი და ბოსტნეული. მას ძალიან მოეწონა ეს ბაღი და ღმერთს მადლობა უთხრა ასეთი ლამაზი ადგილისთვის.

კაცმა თქვა:

– ღმერთო! აქ ყველაფერი კარგად არის. ცუდი კი ის არის, რომ პატარა ბაღახზე დიდი საზამთროა და დიდ ხეზე პატარა კაკალი არის!

კაცი დადიოდა ბაღში აქეთ-იქით, დაიღალა, დაწვა კაკლის ხის ქვეშ და დაიძინა.

ამ დროს ჩიტი იყო ხის ტოტზე. მან ერთი კაკალი ჩამოაგდო. კაკალი კაცს თავზე დაეცა.

კაცი ადგა და თქვა:

– გმადლობთ, ღმერთო! შენ უფრო კარგად იცი ყველაფერი. კარგია, რომ კაკალია ხეზე. საზამთრო ხომ მომკლავდა!

ძუნწი და ოქროს ფული

ივანემ ბევრი ოქროს ფული ჩადო მიწაში. მას ყოველდღე უნდოდა ფულის ნახვა და მიდიოდა იქ.

ეს დაინახა ნიკომ და თქვა:

– ნეტა რა აქვს ივანეს მიწაში? ნიკო მივიდა ღამით, მიწა ამოიღო, ნახა ოქროს ფული და სახლში წაიღო. ოქროს ადგილზე ნიკომ დიდი ქვა ჩადო.

მეორე დღეს ივანე ისევ წავიდა იქ, ამოიღო მიწა და რას ხედავს: ფულის ადგილზე დიდი ქვა დევს. მან დაიწყო ტირილი. მივიდა ნიკო და ჰკითხა ივანეს:

– რატომ ტირი?

ივანემ უპასუხა:

– ოქროს ფული ჩავდე, მისი დახარჯვა არ მინდოდა. ვიღაცამ წაიღო და დიდი ქვა ჩადო.

ნიკომ უთხრა:

– შენ ხომ ფულის დახარჯვა არ გინდოდა! ოქროს კი მიწაში რა ფასი აქვს?! სულერთია, იქ ოქრო იქნება თუ ქვა.

კატა და ლომი

კატამ ნახა მკვდარი დედა ლომი. ლომის გვერდით პატარა ბოკვერი იჯდა. კატამ გაბარდა ბოკვერი და ბევრი რამე ასწავლა. ბოკვერი მალე გაიზარდა და ლომი გახდა. იგი უკვე მართო ნადირობდა.

ერთ დღეს ლომს საჭმელი არ ჰქონდა და იფიქრა:

– მოდი, ამ კატას შევჭამ!

ლომი გაეკიდა კატას. კატა გაიქცა და ხეზე ავიდა. ლომი ვერ ავიდა ხეზე. ის ხის ქვეშ იდგა და იქიდან დაუძახა კატას:

– ჩემო მასწავლებელო, დედაზე საყვარელო, ყველაფერი მასწავლე და ხეზე ასვლა რატომ არ მასწავლე?

კატამ უპასუხა:

– ეს სპეციალურად არ გასწავლე. ამ დღისთვის შევინახე.

კუ და მორიელი

კუ და მორიელი მეგობრები იყვნენ. ისინი ერთად მოდიოდნენ გზაზე. წინ მდინარე დაინახეს. მორიელმა ცურვა არ იცოდა.

კუმ უთხრა:

– მოდი, ჩემს ზურგზე დაჯექი და მე გაგიყვან!

– კარგი, უპასუხა მორიელმა და კუს ზურგზე დაჯდა.

კუმ მდინარეში ცურვა დაიწყო, მორიელმა კი მას კბენა დაიწყო. კუმ ჰკითხა:

– ძმაო, რას აკეთებ?

მორიელმა უპასუხა:

– რა ვქნა, არც მე მინდა, მაგრამ მორიელებს ასეთი ჩვევა გვაქვს: ყველას ვკბენთ, მეგობარსაც კი.

კუ ღრმად ჩავიდა წყალში და მორიელი წყალში ჩავარდა.

მორიელმა ჰკითხა:

– ძმაო, რას აკეთებ?

კუმ უპასუხა:

– ძმაო, არც მე მინდა, მაგრამ ჩვენ ასეთი ჩვევა გვაქვს: ნაკბენ ადგილს ვიბანთ, თორემ მოვკვდებით.

ბოროტი კაცი

ერთ სოფელში ცხოვრობდა ერთი ძალიან ბოროტი კაცი. იგი სოფლის მტრების მეგობარი იყო. ამ სოფლისთვის ბოროტი კაცი ბევრ ცუდ რამეს აკეთებდა. მოვიდა ამ კაცის სიკვდილის დღე. მან დაუძახა თავის სოფლელებს და უთხრა:

– ვიცი, მე ბევრი ცუდი რამე გავაკეთე სოფლისთვის, როცა მოგვკვდები, ხეზე ჩამოვკიდეთ!

მოკვდა კაცი და ხალხმა ის ხეზე ჩამოკიდა.

ეს ნახეს ბოროტი კაცის მეგობრებმა. მათ იფიქრეს: „ჩვენი მეგობარი სოფლელებს მოუკლავთ“. მათ დაარბიეს სოფელი.

ხალხმა თქვა: „ეს კაცი სიცოცხლეში ძალიან ბოროტი იყო. მკვდარმა კი კიდევ უფრო მეტი ცუდი გააკეთა.“

ორი ძმა

იყო ორი ძმა. უფროსი ძმას ცოლი და შვილი ჰყავდა, უმცროსი ძმა კი უცოლო, იყო. დაიწყეს ძმებმა ცალკე ცხოვრება. ნახევარი სახლი ერთი ძმის იყო, მეორე ნახევარი კი მეორე ძმის. ძმებს ორი მარანი ჰქონდათ. უფროსი ძმის მარანი მარჯვნივ იყო, უმცროსი ძმის მარანი – მარცხნივ.

ისინი მარანში ზამთრისთვის ინახავდნენ ყველაფერს: ბოსტნეულს, ხილს, ღვინოს, მარცვლეულს...

ღამე უფროსი ძმა თავისი მარნიდან იღებდა პროდუქტს და უმცროსი ძმის მარანში დებდა. ის ამბობდა:

– მე ცოლი და შვილი მყავს. ჩემი ძმა მართლ არის. ეს პროდუქტი მისთვის უფრო საჭიროა.

ღამე უმცროსი ძმაც თავისი მარნიდან იღებდა პროდუქტს და უფროსი ძმის მარანში დებდა. ის ამბობდა:

– მე მართლ ვარ და ბევრი პროდუქტი არ მინდა. ჩემს ძმას ცოლი და შვილი ჰყავს. ეს პროდუქტი მისთვის უფრო საჭიროა.

ასე ცხოვრობდნენ კეთილი ძმები. მათი სიკეთე ღმერთმა დაინახა და ორივე ძმას მისცა ბევრი საჭმელი და სასმელი.

2. რამდენიმე ქართველი ხელოვანი

ნიკო ფიროსმანი

ნიკო (მეგობრებისთვის **ნიკალა**) **ფიროსმანი** იყო ქართველი პრიმიტივისტი მხატვარი. იგი ბავშვობიდან კარგად ხატავდა. ნიკო თვითნასწავლი მხატვარი იყო. ერთხელ მხატვრებმა, კირილე და ილია ზდანევიჩებმა, ნახეს მისი ნახატები და ძალიან მოეწონათ. მათ უნდოდათ ფიროსმანის ნახვა და გაცნობა. მათ მალე გაიცნეს მაღალი, ამაყი და ნაღვლიანი ნიკო ფიროსმანი.

ძმებმა ზდანევიჩებმა თბილისში ფიროსმანის ნახატების კოლექცია შეაგროვეს. ნიკალას ნახატები ძალიან იათი ღირდა. 1913 წელს ფიროსმანის ნახატების გამოფენა იყო მოსკოვში.

ნიკალა ბევრ ნახატს ხატავდა, მაგრამ ძალიან ღარიბი იყო. მას არ ჰქონდა სახლი, ფული... მას ხან გარეთ ეძინა და ძალიან ავად იყო.

ერთხელ მხატვარმა ლადო გუდიაშვილმა ნახა ფიროსმანი. მან ლადოს უთხრა: „მე მძიმე ცხოვრება მაქვს, მაგრამ მაინც ვხატავ... სხვები იცინიან ჩემს ნახატებზე, მაგრამ მე ჩემი ცხოვრების გზაზე მივდივარ. ცხოვრება კონტრასტია: მდიდარი – ღარიბი, კეთილი – ბოროტი... მე ვხატავ შავი და თეთრი ფერებით. ბოროტება შავია, ცხოვრების სიყვარული კი – თეთრი. ბევრია ღარიბი, მშვიერი ადამიანი, მე ისინი მეცოდებიან“.

ნიკალას ოცნება იყო კარგი საღებავები, კარგი ტილო და საკუთარი ოთახი. მას არაფერი ჰქონდა. ის დაიღალა ავადმყოფობით, სიღარიბით, ბოროტი ადამიანებით...

ერთ დღეს იგი მეგობარმა საავადმყოფოში წაიყვანა. ფიროსმანი იქ მალე გარდაიცვალა.

ახლა თბილისში ერთ ქუჩას ფიროსმანის ქუჩა ჰქვია. ამ ქუჩაზე ცხოვრობდა ნიკო ფიროსმანი.

ლადო გუდიაშვილი

მეოცე საუკუნის დასაწყისში საქართველოში ბევრი კარგი მხატვარი ცხოვრობდა: ლადო გუდიაშვილი, ელენე ახვლედიანი, დავით კაკაბაძე, შალვა ქიქოძე... მათ ჯერ საქართველოში ისწავლეს, შემდეგ სწავლა გააგრძელეს უცხოეთში.

ლადო გუდიაშვილი ქართველ მხატვრებთან ერთად პარიზში ჩავიდა და სწავლობდა რონსონის „თავისუფალ აკადემიაში“. პარიზში იყვნენ მსოფლიოს ცნობილი მხატვრები. ლადოც კულტურის ცენტრში იყო: ის იყო უცხოელი მწერლების და მხატვრების (პაბლო პიკასო, ლეონარდო ფუჟიტა, ამადეო მოდილიანი) მეგობარი. კაფე „როტონდაში“ მოდილიანი და გუდიაშვილი ერთად ხატავდნენ.

გუდიაშვილის პერსონალური გამოფენები იყო ევროპის და ამერიკის ქალაქებში: პარიზში, მარსელში, ლიონში, ბორდოში, ლონდონში, რომში, ბრიუსელში, ამსტერდამში, ბერლინში, ნიუ-იორკში. მისი გამოფენა იყო საქართველოში და რუსეთის ბევრ ქალაქში.

საფრანგეთში იყო დიდი კრიტიკოსი მორის რეინალის. მან 1925 წელს დაწერა წიგნი გუდიაშვილზე. ამის შემდეგ ლადოს ნახატები იყიდეს მადრიდის მუზეუმმა „პრადომ“ და კერძო კოლექციონერებმა.

გუდიაშვილი იყო მონუმენტალისტი, გრაფიკოსი, თეატრის და კინოს მხატვარი, დეკორატორი, ილუსტრატორი. იგი ხატავდა ძველ თბილისს, საქართველოს, წიგნების ილუსტრაციებს, ლეგენდებს. გუდიაშვილმა ქაშუეთის ეკლესიაში დახატა ფრესკები. დღეს ლადო გუდიაშვილის სახლ-მუზეუმი არის გუდიაშვილის ქუჩაზე.

ელენე ახვლედიანი

ელენე ახვლედიანი სწავლობდა თბილისის სამხატვრო აკადემიაში. შემდეგ იგი წავიდა იტალიაში და საფრანგეთში. მან სწავლა გააგრძელა პარიზში, კოლაროსის აკადემიაში.

ელენე ახვლედიანის ნახატები პარიზში ბევრ გამოფენაზე იყო.

პაბლო პიკასო და ელენე ახვლედიანი მეგობრები იყვნენ. ელენე ახვლედიანმა პაბლო პიკასო ასე გაიცნო: ერთხელ პაბლო პიკასოს მოეწონა ელენე ახვლედიანის ნახატი „კახეთი, ზამთარი“ და ჰკითხა მას:

– ეს ნახატი რა ღირს?

ელენემ უპასუხა:

– ეს ნახატი მე ძალიან მიყვარს და არ ვყიდი.

პიკასო გაკვირვებული დარჩა. მალე ისინი მეგობრები გახდნენ.

ელენე ახვლედიანის პერსონალური გამოფენა იყო პარიზში. კოლექციონერებმა იქ მისი ბევრი ნახატი იყიდეს.

ელენე ახვლედიანი ხატავდა ბუნებას, ქალაქს, პეიზაჟებს. მისი ნახატები ძალიან რომანტიკულია. იგი იყო თეატრის მხატვარიც საქართველოში და რუსეთში. ელენე ახვლედიანი იყო 70-ზე მეტი სპექტაკლის მხატვარ-დეკორატორი.

ელენე ახვლედიანის სახლ-მუზეუმი არის ახვლედიანის ქუჩაზე.

დავით კაკაბაძე

დავით კაკაბაძე იყო მოდერნისტი მხატვარი, გრაფიკოსი, თეატრის და კინოს მხატვარი, ექსპერიმენტატორი... დავით კაკაბაძე არ იყო არც დადაისტი და არც სიურრეალისტი, მაგრამ მისი ნახატები და აბსტრაქციები დადაიზმთან და სიურრეალიზმთან ახლოს არის.

დავით კაკაბაძის ნახატები იყო პარიზში გამოფენაზე. მისი ნახატები ახლა არის დასავლეთ ევროპის მუზეუმებში და იელის უნივერსიტეტის გალერეის კოლექციაში.

დავით კაკაბაძე იყო თბილისის სამხატვრო აკადემიის პროფესორი.

შალვა ქიქოძე

შალვა ქიქოძე ჯერ სწავლობდა მოსკოვში, შემდეგ მუშაობდა საქართველოში. ის იყო თეატრის მხატვარი, დეკორატორი, კარიკატურისტი. შალვა ქიქოძემ სწავლა გააგრძელა პარიზში. მისი გამოფენები იყო სხვადასხვა გალერეაში. შალვა ქიქოძე გერმანიაში, ფრაიბურგში, გარდაიცვალა. მისი ნახატები საქართველოში ჩამოიტანა დავით კაკაბაძემ.

იაკობ ნიკოლაძე

ქართველი მოქანდაკე **იაკობ ნიკოლაძე** სწავლობდა თბილისში, მოსკოვში, ოდესაში და პარიზში. იგი ცხოვრობდა იტალიაში.

იაკობ ნიკოლაძე მუშაობდა ოგიუსტ როდენთან. შემდეგ მან დაწერა წიგნი „ერთი წელი როდენთან“.

იაკობ ნიკოლაძემ დახატა ქართველი მწერლების, მსახიობების, მეცნიერების და პოლიტიკოსების პორტრეტები. იგი იყო მოქანდაკე. მისი სკულპტურები მარმარილოს, თიხის, ქვის და თაბაშირის არის. ისინი პლასტიკურია და კომპოზიციები – ლაკონიური.

იაკობ ნიკოლაძე იყო თბილისის სამხატვრო აკადემიის პირველი პროფესორი. თბილისის ცენტრში არის იაკობ ნიკოლაძის ქუჩა. აქ არის იაკობ ნიკოლაძის სახლ-მუზეუმი.

3. ნაწყვეტები ინტერნეტფორუმიდან (დიალოგი საბავშვო წიგნების შესახებ)

გეგა: ნუცა, რომელი იყო შენი საყვარელი წიგნები ბავშვობაში?

ნუცა: ბევრი, ძალიან ბევრი. ბავშვობაში ჩემი საყვარელი წიგნი იყო ასტრიდ ლინდგრენის „პეპი“ და კიდევ რასმუსის შესახებ. ყველა წიგნი მიყვარდა ... ბევრ ეპიზოდს დღესაც ვკითხულობ... ამ წიგნის წაკითხვის შემდეგ პირველად ვთხოვე დედას რძე.

გეგა: ნუცა, რომელი პერსონაჟები კიდე?

ნუცა: კარლსონი, ემილი, ტომ სოიერი, ჰეკლბერი ფინი... კიდევ ბევრი სხვა.

გეგა: შენს შვილს ხშირად უკითხავ წიგნებს?

ნუცა: კი, ძალიან ხშირად. უკვე წავუკითხე მარკ ტვენის „ტომ სოიერი“, ლუის კეროლის „ალისა საოცრებათა ქვეყანაში“, ანტუან დე სენტ-ეგზიუპერის „პატარა უფლისწული“ და პამელა ტრავერსის „მერი პოპინსი“.

გეგა: „პატარა უფლისწულიც“ წაუკითხე?

ნუცა: კი, მაგრამ ჯერ 5 წლის არის და მხოლოდ პირველი თავი წავუკითხე.

გეგა: კარგია! შენს შვილს წიგნები უყვარს!

ნუცა: ჰო, მართალია!

გეგა: ნუცა, ქართული ზღაპრებიც წაუკითხე შენს შვილს?

ნუცა: კი, აბა რა, წავუკითხე. ქართული ზღაპრებიც ძალიან მოეწონა.